

A történet bárhol és bármikor játszódhat.

(11)

Élt egy ember, ki teljesen elnegyedett s nem maradt más, csupán egy arany pénze. Egy napon nagyon meglehetősen elindult ~~hát~~, hogy maradjon pénzén élt s italt vegyen. Ahogy ment, ballagott az úton, az áról nélkül egy malánál is szegegyebb, nyomomlatabb emberrel találkozott, egy holdussal. Megállt, egy pillanatra gondolkodott, - mitévő legyen? - majd így nőtt a holdushoz.

- Magamaak is kevés van, de jöjj velem, ^{amim van} ~~ételem is italom~~ megontom veled. &

Együtt ballagtak hát tovább. Betértél egy fogadóba, merény-
élt s italt rendeltek, bekésen elfogyantok, majd a negégy ember firtett. De halljátok? vodat! Amikor odaadta a vendéglásnak a pénzdarabot, helyette egy má-
sik került a markában. (Sodalkozott is erősen a negégy ember, de őzime ~~talán~~ még nagyobb volt.

S ez így ment ~~napról~~ napról nap. Akárhányszor firtésre került a tor, mindig a kesében maradt egy arany.

"No véget vetünk a nagy negéyhígnak" - gondolta a negégy ember és úgy határozott, nép nagy hárat ves, volgákat fogad és úgy él, mint egy király. A negéyhígnen holdusról pedig teljesen megfeledkezett. El is indult, hogy a falu legnebb hárat megvegye, már paroldott is a gardával, de amikor firtás akart, kesében csupán egy fél pénzdarab volt. Döstelkedett is erősen a negégy ember, de hát, ha nincs pénz, nép, gazdag porta nincs. Hissnatést hát rogyadoró, faluneli háraiba.

Egy éjnara keseres sára elbredt. Gyorsan hinaladt hát és egy remegő, kétségbeesett kislánya bukkant.

Gyorsan fölkapta, igaztalan: kezdte, mine a kislány elhüppögte, hogy ő bizony eltévedt a nagy sötétben s most nem talál haza. Csak azt tudja, hogy a falu másik végén lakik, s hogy édesanyja biztosan aggódva keresi.

Menne volt a falu másik rége, hideg is volt úgy gondolta a
szegény ember ott tartja a leánykát reggelig, s akkor majd
kiszáraztatja.

"És az édesanyja?" - villant ^{aggáta} ~~szinte~~ a gondolat.

Epp akkor jött arra egy lovas, csendesen, nyugodtan poron-
kalva az úton.

- Hé, jóember! Nem van-e háza est a szegény bojba-
ját leánykát? Eltűnt az anyja bizonyára aggódva keresi.

- Nem lehetem. - vállolta azas. Foszni út áll még előttem
s is arra tartok.

Ekkor ennébe jött a szegény embernek a maradék aranya.

- Nézz, itt egy fél arany. Magának adom, csak vigye haza
est a leánykát.

- No nem bánom, egyezett bele a lovas és eltette a fél ^{német} ~~arany~~

S most megint valaki: írda történet. Mert a szegény ember
beszében írja ott maradt egy arany ~~darab~~

Amikor kivilágosodott, náladt a szegény ember, hogy meg-
keresse a koldust, hogy megrendelje is elmondja neki:
akkor a leggondagabbi az ember, amikor ad.

Merci Oda